

Sygn. akt III Cz 766/14

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Aleksandra Janas

SR del. Marcin Rak

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2014 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa I. N.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej (...) w W. i Gminie P.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 3 wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 13 listopada 2013 r., sygn. akt I C 18/11

postanawia:

- 1. zmienić zaskarżone rozstrzygnięcie o tyle, że zasądzić od pozwanych na rzecz powódki kwotę 635,20 zł (sześćset trzydzieści pięć złotych dwadzieścia groszy) z tytułu zwrotu kosztów procesu, z tym zastrzeżeniem że spełnienie świadczenia przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego;**
- 2. oddalić zażalenie w pozostałej części;**
- 3. zasądzić od pozwanych na rzecz powódki kwotę 132,35 zł (sto trzydzieści dwa złote trzydzieści pięć groszy) z tytułu zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, z tym zastrzeżeniem że spełnienie świadczenia przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego.**

SSR (del.) Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Aleksandra Janas

Sygn. akt III Cz 766/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach w postanowieniu zawartym

w punkcie 3 wyroku wydanego w dniu 13 11 2013r. zasądził od pozwanych (...) w W. i Gminy P. solidarnie na rzecz powódki I. N. kwotę 258,64 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, uznając że wobec częściowego uwzględnienia powództwa pozwani są obciążeni obowiązkiem ich zwrotu w 71,42%.

Orzeczenie zaskarżyła **powódka I. N.**, która wnosiła o jego zmianę „poprzez zasądzenie od pozwanych na rzecz powódki kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych” bądź o jego uchylenie i przekazanie sprawy

Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie na jej rzecz od pozwanych zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Zarzuciła, że przy ferowaniu zaskarżonego rozstrzygnięcia naruszono regulację:

- § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 09 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013r., poz. 490) poprzez jego niezastosowanie i niezasądzenie na rzecz pełnomocnika powódki kosztów zastępstwa procesowego,

- art. 100 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i niezasądzenie na rzecz strony powodowej kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Odwoławczy zważył co następuje:

Przedmiotem procesu było roszczenie o zapłatę zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, które ma źródło w regulacji art. 445 § 1 k.c.

Przepisy kodeksu cywilnego nie zawierają ścisłego kryterium określenia wysokości zadośćuczynienia, w konsekwencji czego trafnie zażalenie podnosi,

iż określenie należnej sumy zawsze należy od oceny sądu.

Nie oznacza to jednak – do czego w istocie zmierza zażalenie – że w każdym wypadku uwzględnienia powództwa sąd powinien w oparciu o regulację art. 100 zd. 2 k.p.c. włożyć na pozwanego obowiązek zwrotu powodowi wszystkich poniesionych przez niego kosztów procesu.

Orzeczenie o kosztach procesu powinno bowiem uwzględniać proporcje zachodzące pomiędzy żądaniem a wynikiem procesu i żądanie zadośćuczynienia

w kwocie rażąco wygórowanej w stosunku do przyznanych, w podobnych przypadkach, w orzecznictwie sądowym, jako przekraczające przysługujące sądowi granice oceny stosownego zadośćuczynienia (art. 445 § 1 k.c.), wyłącza przewidzianą w art. 100 k.p.c. możliwość włożenia na pozwanego obowiązku zwrotu wszystkich z tym związanych kosztów (wyrok SN z dnia 4 10 1972r. II PR 223/72 .LEX nr 7144).

W niniejszej sprawie powódka uległ w swym żądaniu w blisko 29 %.

Dochodzone przez nią zadośćuczynienie było zatem dochodzone w wysokości rażąco wygórowanej w stosunku do przyznanego i Sąd pierwszej instancji słusznie oparł swe rozstrzygnięcie na regulacji art. 100 zd. 1 k.p.c. stosunkowo rozdzielając obowiązek ich ponoszenia przez strony.

Przy ich rozdzieleniu umknęło jednak jego uwadze, iż regulacja art. 98 § 2 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu zalicza tylko „poniesione przez stronę koszty sądowe”, tj. koszty uiszczonych opłat i uiszczonych przez strony zaliczek wykorzystanych przez sąd na poczet wydatków (nieuiszczone przez strony koszty sądowe podlegają odrębnemu rozliczeniu w oparciu o regulację art. 113 u.o.k.s.).

W wyniku tego popełnił błąd przyjmując za podstawę rozliczenia kwotę 8.951,60 zł zamiast prawidłowej kwoty 7.634 zł., w której zawarł zarówno koszty procesu faktycznie poniesione przez strony jak również nieuiszczone przez nie koszty sądowe. [Prawidłowe wyliczenie należnych powódce kosztów procesu przedstawia się następująco: 2817zł – (7.634 zł x 28,58%) = 635,20 zł.].

Nadto umknęło uwadze Sądu pierwszej instancji, że po stronie pozwanej występuje odpowiedzialność in solidum (znalazło to odzwierciedlenie w treści rozstrzygnięcia głównego) i ta zasada odpowiedzialności ma również zastosowanie

w przypadku rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

Reasumując zaskarżone postanowienie jest w części wadliwe i dlatego zażalenie powódki w części uzasadnione uwzględniono, orzekając jak w pkt 1 sentencji w oparciu o przepis art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. a w pozostałym zakresie zażalenie jako bezzasadne oddalono na mocy regulacji art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie regulacji art. 100 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 09 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013r., poz. 490).

SSR (del.) Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Aleksandra Janas